

neveztek, Szigetvár parancsnoka egy lovas vezérét, Malchust, erős török csapatokkal Kapornak felé küldte, hogy pusztítsanak, utasítva őt, hogy különböző alkalmas helyeken leseket állítson, s mindenképpen azon legyen, hogy az óvatatlan előnyomuló Thuri azokba beleessék. Thuri akkor a rajki várban tartózkodott, s amint tudomást szerzett az ellenség utjáról, s várta, hogy az mely irányba fordul pusztítva és perzselve, a parasztok meneküléséből, s a felgyújtott falvak tüzeiről és füstjéről megtudta, hogy nincsenek messze.

Nyomban, még éjjel, elindult Iszeb faluhoz, előcsapa-
taikat utolérte, s harcba bocsátkozva velük, azokat szét-
szórta és megfutamtította; igen sokat megölt közülük, s negy-
vennyolcat élve elfogott. S amikor a menekülőket mind heve-
sebben üldözőbe vette, nem jutott eszébe hogy a foglyoktól
a lesekről, azokról a helyekről, s az ellenség számáról tu-
dakozódjék. S mikor oly gyorsan vágatott, hogy a gyalogság
a lovasok futását nem tudta követni, s a lovasok közül is
igen sokan, az éjjeli és nappali munkától kifáradva, lassab-
ban követték, Orosztony falunál, mely Rajk és Kiskomárom kö-
zött, ezektől körülbelül egyenlő távolságra fekszik, nagyszá-
mú ellenségre bukkant, mely az erdőben rejtőzködött. Ott is
mindjárt kemény csata támadt. Az ellenségből többen elestek,
sokan fogságba kerültek, s míg a kétes kimeneteli harc tom-
bol, s az ellenség már azt nézi, merre fusson, addig Mal-
hus, akit erről értesítettek, a homályos és erdős völgyben
elhelyezett leshelyről több mint hatszáz lándzsás lovassal
kitör, s a már küszködő bajtársainak éppen jókor segítséget
visz. A csata helyén két között volt egy nem nagyon szé-
les völgy; ez máskor is iszapos és csuszós volt, akkor azon-
ban a néhány nappal előbb megolvadt hótól mocsárszerűen pu-
ha és kiváltképpen süppedős volt. Midőn abban a völgyben har-
coltak, s a lovak lába, egészen hasuk aljáig, abban a sáros
pocsétában mocskosan elmerült, véletlenül Thurinak a lova,
mely a rossz talajtól és a már régóta tartó harctól azonki-
vül a súlyos fegyverek hordásától kimerült, összerogyott.
Thuri felismerte a veszélyt, talpraugrik, eldobja sisakját,
hogy csupasz fővel közelebb legyen a halálhoz és a sebekhez
s az ellenséget visszanyomja, vitézül védi magát, s azalatt